

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682759024/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Da jeg næste Morgen vaagnede, stod hele dette Eventyr for mig som en Drøm, jeg begyndte nu min Udflugt i Staden, det seer meget stille og fredelig ud.

Her begyndte alle Vinduerne at gaae ind ad og Blomster-Potterne ud ad. Tjenestepigerne flagrede i brogede Cattuns-Kaaber gennem Gaderne, og Smaaebørnene skrege »Her' Jøs'!« til hvert andet Ord de sagde. Volden er planeret, og man spadserer her i lange Aleer, og finder smukke Blomsterpartier, som man nok tør see, men ikke røre. – Jeg besøgte *Marr*, en ypperlig Acteur ved Hof-Theatret her i Braunschweig, hvor han tillige er Regisseur, han boede udenfor »Fallersleberthor«, et historisk Sted fra det 15de Aarhundrede, eller rettere, til den Tid; thi da samlede her hvert syvende Aar, alle Omegnens Fyrster og mægtige Herrer, hvor de toge Deel med Folket i Dands og Lystighed. Man kastede da der Terninger om Alt, selv om at faae sig en Kone, men den som fik hoiest Øine maatte ogsaa ægte hende. Rundt om i de brogede Telte sadde de fornemme Damer i al deres Puds og saae paa den lystige Menneskevrimmel udenfor. Nu var alt ganske forandret; en lang Allee, med Lyststeder paa begge Sider, laae for mig; nogle ærlige Braunschweiger-Borgere gik her roligt og nød Morgenstunden, uden at tænke paa, at maaskee deres Tip-Tip-Tip-oldemoder her var sat paa Spil i sin blomstrende Alder, ligesom nu en Barnekappe eller et Syeskrin.

Det var anden Pintsedag, Klokkerne ringede og alle Folk strømmede til Sanct Blasius's Domkirke; jeg fulgte Strømmen; Orgelet bruste igjennem de høie Hvælvinger, Menigheden sang, og de gamle braunschweig'ske Hertuger laae i Støv og Aske nede i deres Kobber- og Marmorkister. Det er alt, hvad jeg der, efter mit korte Besøg, kan fortælle, men det er Sandhed.

Efter Gudstjenesten var der en Brudevielse. Det var et smukt Par; men hvad der især greb mig var det underlige Udtryk af Glæde og Veemod, der laae i Brudens Blik; hun syntes at søge nogen, i det hun skred op til Altret.

»Han er her vist i Kirken«, hvidskede to Qvinder, der stode ved Siden af mig.

»Den stakkels Eduard! – ja han er her vist!«

Der gik et Lys op for mig; men jeg var vis paa han var der ikke; havde det været en *Johanne Schopenhauers* Roman, saa havde han nok

staaer, dødbleg bag en Pille og seet paa Brudevielsen, her var det derimod Virkelighed; han var der ikke, men hvor –?

Moderen

Hvad kommer Du fra Kirken her?
Vil Du ei see paa Stadsen der?
I Dag staaer liden *Grethe* Brud,
Men Du er bleg! Du gode Gud!
Du seer jo ganske saadan ud,
Som da – o Gud, jeg græde maa!
Som Lille, Du i Græsset laae,
Et giftigt Dyr stak der Din Fod;
Døds-Smerthen i Dit Ansigt stod;
Ak, dobbelt den jeg med dig leed
Din Fod jeg grov i Jorden ned,
Og Jorden suged' Giften ud; –
Saa har han gjort den gode Gud!

Sønnen

Ja, Moder, Jorden hjælper der!
I Hjertet er nu Giften her,
Jeg føler den – forbarm Dig Gud!
Din Jord vil suge Giften ud.
O, grav det syge Hjerte ned,
Der hjælper jo, saa faaer jeg Fred!

»Es ist eine alte Geschichte, doch bleibt sie immer neu,« siger *Heine*. Jeg gik ud af den gamle St. Blasius, saac paa de ridderlige Epitaphier i Muren og de gammeldags Bygninger, der laae rundt om i Gaderne. Det gamle Raadhuus var forvandet til en Viinkjelder, men stod endnu i sin hele gothiske Ærværdighed med den store murede Altan, og mellem hver Pille en fyrstelig Herre med sin Gemaiinde, udhugget i Legemsstørrelse i Stenen.

Paa Slotspladsen laae Alt i Gruus, en Mængde Mennesker arbejdede paa, at rive de sidste Rester ned og at lægge Stenene i Hobe. En Sidebygning, der benyttedes som Vagstue, stod endnu; Brætter vare